

N:o 16.

Ank. till Riksd. kansli den 6 maj 1889, kl. 3 e. m.

Första Kammarens första tillfälliga utskotts utlåtande n:o 7, i anledning af väckt förslag om skrifvelse till Kongl. Maj:t med anhållan om ändringar i resereglementet den 11 februari 1881.

I anledning af en inom Andra Kammarerna af herr *P. Andersson* i Högkil väckt motion (n:o 171) har Andra Kammarerna den 17 sistlidne april, med bifall till dess fjerde tillfälliga utskotts förslag i utlåtande n:o 28, beslutit, att Riksdagen skulle i skrifvelse till Kongl. Maj:t anhålla, det Kongl. Maj:t täcktes taga i öfvervägande, huru vida ej ändring i §§ 1 och 8 och tillägg till § 12 i gällande resereglemente af den 11 februari 1881 lämpligen kunde göras i den riktning, som i utskottets utlåtande vore angifven.

Detta Andra Kammarens beslut har genom protokollsutdrag delgifvits Första Kammarerna, som hänvisat detsamma till förberedande behandling af dess första tillfälliga utskott.

Beträffande §§ 1 och 8 i resereglementet äro de ändringar, om hvilka Andra Kammarerna, i öfverensstämmelse med dess tillfälliga utskotts utlåtande, till hvilket torde få hänvisas, beslutit göra framställning hos Kongl. Maj:t, följande:

att vid resa med skjuts för första klassen hästantalet borde ned sättas från tre till två;

Bih. till Riksd. Prot. 1889. 8 Saml. 2 Afd. 1 Band. 12 Häft.

att vid resa på ångfartyg den dubbla hyttplatsen för de tre första klasserna borde utbytas mot enkel hyttplats;

att vid resa på jernväg för tredje klassen i reglementet borde bestämmas plats i andra i stället för i första klassens vagn;

att dagtraktamentet borde bestämmas för första klassen till tolf och för andra klassen till tio kronor i stället för resp. 15 och 12 kronor;

att åkdonslegan med deruti inbegripen ersättning för beställningspenningar måtte för första och andra klassen nedsättas från 1 krona till 80 öre milen; samt

att ersättning för transport af effekter till och från fartyg eller jernväg borde för de tre första klasserna nedsättas från 1 krona 50 öre till 1 krona.

I fråga om det begärda tillägget till § 12 i resereglementet har Andra Kammarens tillfälliga utskott — med anförande hurusom *skjuts*-ersättningen till en officer för ekonomiska besigtningar å 14 inom ett område af 1,2 kvadrätmil belägna soldattorp utgått för en väglängd af 23,4 mil samt för hela besigtningssresan, som upptog en tid af endast sex dagar, med sammanlagdt 249 kronor 90 öre, på sätt nämnda utskotts utlåtande jemte en dervid såsom bilaga fogad reseersättningsräkning närmare utvisa — vidare yttrat:

»12 § 1 mom. i gällande resereglemente innehåller den bestämmelse, att, då extra förrättningar å flera orter under en och samma resa verkställas, beräknas kostnadsersättning för resa mellan förrättningsställen samt till första och från sista förrättningsstället. Att vid detta förhållande den omförmälda reseersättningsräkningen kunnat godkännas efter afdrag af allenast 3 kronor 18 öre läser bero på bestämmelserna rörande skjutsningsskyldigheten och skjutsafgifters beräkning i 29 och 41 §§ af kongl. stadgan angående skjutsväsendet den 31 maj 1878. Men då det ju är mer än sannolikt, att i det anförda fallet — hvilket dock, enligt hvad utskottet vill förmoda, hör till sällsyntheterna — förrättningsmannen ingalunda färdats ens tillnärmelsevis på sätt i räkningen upptagits, och, äfven om han skulle hafva gjort det, ett sådant sätt att skaffa sig fram både ådrager statsverket oskäligen kostnad och aldrig, om ej i ytterst ovanliga fall, kan vara nödvändigt, då tillfälle i allmänhet ej läser saknas att varda befordrad med skjuts, utan att för hvarje uppehåll på en vägsträcka mellan två gästgifvaregårdar requirera ny skjuts från den ena eller andra gästgifvaregården, finner utskottet, lika med motionären, att i resereglementet bör inflyta ett tillägg, hvarigenom så betänkligen missbruk som det ifrågavarande må om möjligt varda

för framtiden förebyggda. Och utskottet har föreställt sig, att ett sådant tillägg skulle kunna göras till ofvannämnda mom. 1 i § 12 af rese-reglementet. Det skulle, enligt utskottets åsigt, i sagda moment kunna föreskrifvas jemväl, att ersättning för skjuts ej må utgå för längre väg, än förrättningsman verkligen färdats, der han ej gitter visa, att skjuts-lega derutöfver måst af honom utgifvas.»

Hvad i detta ärende förekommit har utskottet tagit i öfvervägande; och då, efter utskottets åsigt, skäl för de utaf Andra Kammaren ifrågasatta nedsättningar i de uti §§ 1 och 8 af resereglementet bestämda ersättningar ej förefinnes, samt möjligheten deraf att, på sätt det i Andra Kammarens tillfälliga utskotts betänkande anförda exempel ut-visar, skjutsersättning för tjänsteresa kan komma att utgå med högre belopp än som motsvarar den af förrättningsmannen i verkligheten tillryggalagda vägsträckan, synes bero icke på stadganden i resereglementet, utan på bestämmelser i kongl. stadgan om skjutsväsendet den 31 maj 1878, men förslag om ändring i denna stadga ej blifvit af Andra Kam-maren ifrågasatt, får utskottet hemställa,

att Första Kammaren icke måtte biträda Andra Kammarens beslut.

Stockholm den 6 maj 1889.

På utskottets vägnar:

L. W. LOTHIGIUS.
